MAKE FISHING FAIR

Foaie de parcurs

O foaie de parcurs pentru realizarea unui sector pescăresc echitabil și sprijinirea pescarilor artizanali din Europa

Introducere

De mai bine de trei decenii, potențialul și importanța pescuitului la scară mică[1] au fost evidențiate în numeroase foruri internaționale și europene relevante și s-au înregistrat câteva progrese limitate, care recunosc valoarea și potențialul acestuia de a contribui la soluționarea problemelor legate de starea precară a mărilor europene și de securitatea alimentară. Cu toate acestea, aceste progrese nu s-au tradus în schimbări reale care să permită pescuitului la scară mică (SSF) să asigure un nivel de trai decent și să își valorifice potențialul.

Forumul „Make Fishing Fair", care are loc cu o săptămână înaintea Dialogului privind punerea în aplicare a pescuitului la scară mică organizat de DG Mare, este oportun pentru a face bilanțul situației actuale a sectorului pescuitului la scară mică și a presiunilor cumulative cu care se confruntă acesta. Pescăria artizanală a ajuns la un punct critic de declin, care va fi din ce în ce mai greu de inversat dacă nu se iau măsuri urgente. UE nu își poate permite să mai amâne protejarea și promovarea acestui sector și potențialul său de a legifera și de a orienta politici echitabile pentru pescari, pentru generațiile viitoare și pentru natură.

Deși Pactul pentru oceane acordă prioritate sprijinului acordat pescuitului artizanal și prezintă acțiuni relevante[2] care pot constitui pași importanți în această direcție, nu sunt furnizate detalii cu privire la natura acestui sprijin sau la modul în care această prioritate va fi asigurată în viitoarea lege privind oceanele. Acest lucru este esențial pentru a proteja supraviețuirea pescuitului la scară mică, asigurându-se că aplicarea politicilor protejează drepturile acestora și reflectă nevoile unice ale pescarilor la scară mică, în loc să se aplice o abordare uniformă care favorizează operațiunile la scară mai mare, cu impact ridicat.

[1] Utilizăm definiția EMFAF pentru pescuitul la scară mică - nave cu lungimea sub 12 metri care utilizează unelte pasive. Deși această definiție universală este imperfectă și nu ține seama în totalitate de diferențele regionale, o considerăm o clasificare „suficient de bună".

[2] Pactul pentru oceane prevede în mod concret următoarele: sprijinirea pescuitului la scară mică ca prioritate. Acțiunile relevante includ publicarea unui vademecum care să prezinte cele mai bune practici pe care statele membre le-ar putea utiliza în alocarea posibilităților de pescuit pentru a îmbunătăți transparența și a promova pescuitul durabil, precum și un dialog dedicat punerii în aplicare
. Comisia va lua în considerare, de asemenea, înființarea unui consiliu consultativ dedicat

Apelul nostru la acțiune

În acest context, solicităm **instituțiilor europene să elaboreze un plan de acțiune pentru pescuitul artizanal în Europa până în 2026,** care să includă principiile Orientărilor voluntare ale FAO privind pescuitul artizanal (Orientările SSF), pe baza unei abordări diferențiate în materie de politici și gestionare a pescuitului artizanal și a pescuitului la scară mai mare (LSF).

Acest plan ar trebui să includă măsuri concrete cu un calendar obligatoriu pentru instituțiile europene și statele membre, care să cuprindă următoarele elemente:

- Refacerea stocurilor de pește prin utilizarea unor cunoștințe științifice mai bune și a cunoștințelor tradiționale pentru a restabili sănătatea ecosistemului
- Protejarea pescuitului la scară mică împotriva impactului sectoarelor concurente ale economiei albastre, prin asigurarea accesului preferențial și a dreptului de proprietate în apele teritoriale, extinzându-se până la zona de 6 mile și 12 mile marine, acolo unde este cazul
- Aplicarea de sisteme adaptative de cogestiune în toate zonele costiere
- Asigurarea alocării echitabile a posibilităților de pescuit pe baza unor criterii sociale, economice și de mediu
- Promovarea reînnoirii generaționale prin eliminarea barierelor și oferirea de stimulente, formare, mentorat și mijloace de trai decente pentru tinerii pescari.
- Construirea de comunități reziliente, capabile să se adapteze la schimbările climatice
- Garantarea accesului echitabil la sprijinul sectorial și la piețe
- Promovarea egalității de gen prin recunoașterea contribuțiilor femeilor și asigurarea participării și oportunităților egale

Priorități cheie pentru un viitor echitabil și durabil

1. **Refacerea stocurilor de pește prin utilizarea unor cunoștințe științifice mai bune și a cunoștințelor tradiționale pentru a restabili sănătatea ecosistemului**

Fără pește nu există viitor, iar în prezent aceasta este o amenințare majoră în toate bazinele maritime. Trebuie să refacem stocurile de pește și funcționalitatea ecosistemelor. Acest lucru necesită zone marine protejate gestionate în comun, planuri de refacere și o gestionare eficientă a pescuitului, precum și utilizarea optimă a cunoștințelor științifice, ținând seama de toți factorii care afectează stocurile de pește, combinate cu cunoștințele empirice și tradiționale ale pescarilor pentru a oferi consultanță în luarea deciziilor de gestionare. Ca prim pas, solicităm înființarea unui consiliu consultativ dedicat pescuitului la scară mică.

Ca prioritate, Comisia Europeană trebuie să revizuiască procesul de consultare științifică și punerea în aplicare a planurilor de gestionare a pescuitului, să acorde prioritate pescuitului cu impact redus, să utilizeze BMSY ca punct de referință țintă și să remedieze deficiențele care subminează refacerea stocurilor de pește. Acest din urmă obiectiv poate fi atins cel mai bine prin stabilirea de cote care să sprijine creșterea biomasei, ținând seama de dimensiunea peștilor și de structura pe vârste a populațiilor de pești, precum și prin acordarea priorității pescuitului pentru consumul uman direct (în special capturile din pescuitul la scară mică) în detrimentul pescuitului de reducere pentru făină și ulei de pește.

Îndemnăm Comisia Europeană să își utilizeze toate competențele în calitate de gardian al tratatelor pentru a asigura respectarea regulamentelor existente, inclusiv prin stabilirea unui program concret și ambițios de măsuri pentru a atinge „starea ecologică bună”, astfel cum prevede Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin (MSFD).

Solicităm eliminarea lacunelor din punerea în aplicare a Regulamentului privind controlul, în special scutirea de la cerințele de raportare a marjei de toleranță pentru capturile nesortate de pelagice mici. Măsurile prevăzute în Regulamentul privind controlul ar trebui completate prin utilizarea unor tehnici moderne de control, cum ar fi eDNA, pentru a consolida conformitatea și a îmbunătăți monitorizarea capturilor nesortate, consolidând în același timp aplicarea legii împotriva pescuitului recreativ ilegal, inclusiv îndepărtarea înotătoarei caudale de pe toate capturile debarcate pentru pescarii recreativi europeni.

2. **Protejarea pescuitului artizanal de concurența sectoarelor cu impact din economia albastră, prin asigurarea accesului preferențial în apele teritoriale, extins până la limita de 6 mile și 12 mile marine, după caz**

Pescuitul la scară mică trebuie să fie plasat în centrul economiei albastre, recunoscând drepturile de proprietate și drepturile cutumiare ale sectorului pescuitului la scară mică, protejându-l

de la comprimarea spațială cauzată de activități concurente sau incompatibile prin crearea de „zone de gestionare la scară mică”.

Susținem o abordare a economiei albastre care se bazează pe fundamente sociale și respectă limitele ecologice și obiectivele marine (starea ecologică bună), precum și un proces incluziv de amenajare a spațiului marin, în care pescarii artizanali sunt sprijiniți să participe în mod eficient.

Pescarii artizanali trebuie să fie incluși în mod efectiv și să li se permită să participe în mod semnificativ la amenajarea spațiului maritim și la gestionarea integrată a zonelor costiere, în condiții de egalitate cu alte părți interesate. Cunoștințele locale, tradiționale și empirice ale pescuitului artizanal ar trebui să fie integrate alături de avizele științifice în luarea deciziilor privind pescuitul artizanal.

Legea oceanelor trebuie să recunoască drepturile cutumiare ale SSF (accesul la zonele și resursele de pescuit) și să protejeze sectorul de invadarea sectoarelor mai puternice ale economiei albastre prin stabilirea unei zone regenerative, acordând acces preferențial în apele teritoriale, extinzându-se până la limitele de 6 mile și 12 mile marine, acolo unde este cazul, pentru pescuitul la scară mică cu impact redus, unde planurile de gestionare sunt stabilite prin scheme de cogestiune.

Îmbunătățirea colectării datelor și a cercetării pentru a furniza date precise privind impactul ecologic, socio-economic și cumulativ al activităților economiei albastre, inclusiv pescuitul recreativ și noile activități energetice.

3. Aplicarea sistemelor de cogestiune adaptativă în toate zonele costiere

Aplicarea co-gestionării adaptative în toate zonele costiere, începând cu zonele marine protejate și planurile de refacere, care includ pescarii artizanali, garantând autoritatea lor comună în procesul decizional, ghidat de incluziune, transparență, responsabilitate și echitate în apele costiere europene.

Legea oceanelor ar trebui să transforme în mod clar cogestionarea într-o obligație, definind rolurile și responsabilitățile comune ale autorităților și ale pescarilor artizanali și să îndemne statele membre să stabilească cadre juridice specifice care să includă acest sistem de guvernanță în apele de coastă. Aceste cadre ar trebui să garanteze alocarea de resurse financiare adecvate în bugetele naționale anuale pentru a sprijini sistemele de cogestionare și dialogul social, pentru a permite punerea în aplicare eficientă și pentru a consolida capacitatea necesară pentru participarea semnificativă a pescarilor artizanali la procesele decizionale.

4. Asigurarea unei alocări echitabile a oportunităților de pescuit pe baza criteriilor sociale, economice și de mediu

Pescarii artizanali ar trebui să beneficieze de acces preferențial la resursele piscicole, pe baza unor criterii sociale, culturale, economice și de mediu, și ar trebui depuse eforturi pentru a pune capăt privatizării accesului la resursele piscicole.

Pentru a remedia lacunele în materie de punere în aplicare și a valorifica pe deplin potențialul articolului 17, sunt necesare orientări clare și o ponderare a acestor criterii.

„Vademecumul" ar trebui să conducă la un plan de punere în aplicare obligatoriu pentru implementarea integrală a articolului 17 și să ofere orientări privind bunele practici în materie de durabilitate socială, economică și de mediu, precum și modalitățile de promovare a acestor bune practici prin alocarea posibilităților de pescuit.

Orientările ar trebui să recomande criterii, ponderi, indicatori și metode de măsurare pentru ca statele membre să pună în aplicare articolul 17 în mod echitabil și în spiritul legii. Acestea ar trebui să asigure o alocare echitabilă flotelor de mici dimensiuni, de exemplu prin rezervarea a minimum 20 % din totalul posibilităților (TAC și efortul de pescuit) în cadrul acelor activități de pescuit gestionate prin TAC și cote, cu măsuri de protecție pentru a preveni eroziunea și o gestionare transparentă, după modelul fondului rezervat pentru pescuitul costier din Danemarca. Alocările ar trebui, de asemenea, să faciliteze accesul noilor intrați, al tinerilor pescari și al femeilor, care se confruntă în prezent cu obstacole.

Solicităm Comisiei Europene să își utilizeze toate competențele în calitate de gardian al tratatelor pentru a asigura aplicarea articolului 17, inclusiv prin proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, și să includă aceste orientări ca dispoziții specifice în Legea privind oceanele, eliminând capturile istorice ca criteriu exclusiv pentru alocarea posibilităților de pescuit.

5. **Să încurajeze reînnoirea generațională prin eliminarea barierelor și oferirea de stimulente, formare, mentorat și mijloace de trai decente pentru tinerii pescari.**

Viitorul pescuitului în Europa depinde de tinerii săi, de angajamentul și satisfacția lor față de o meserie care poate prezenta dificultăți care îi pot reduce atractivitatea. Elaborarea unui plan de acțiune pentru pescuitul la scară mică în Europa este o modalitate de a aborda problema critică a reînnoirii generaționale în sectorul pescuitului, care amenință viabilitatea pe termen lung a pescuitului la scară mică. Planul trebuie să aibă ca obiectiv oferirea de perspective de trai decente și sigure pe termen lung tinerilor și noilor veniți.

Barierele care împiedică intrarea noii generații în cadrul punerii în aplicare a politicilor existente, a formării și a acordării de licențe trebuie abordate cu măsuri care să stimuleze o nouă generație de pescari la scară mică, inclusiv garantarea accesului la cote, sprijin financiar și crearea de facilități pentru formarea lor formală, inclusiv formarea online.

Sprijinirea tinerilor lucrători din sectorul pescuitului prin asistență tehnică și îndrumare administrativă, instituirea de programe de mentorat și ucenicie și formare, inclusiv în ceea ce privește abilitățile de leadership și de comunicare. Instituirea unei formări specifice concrete pentru pescarii artizanali, adaptată nevoilor acestora, pe tot parcursul vieții. Promovarea cercetării și dezvoltării specifice în domeniul pescuitului artizanal, care să fie promovată și finanțată prin programe de cercetare ale UE și naționale. Explorarea și sprijinirea în continuare a programelor și inițiativelor de proprietate colectivă, precum proiectul Mer de Liens.

Sprijinirea creării de rețele de tineret și grupuri de schimb de informații, precum Rețeaua de tineret pentru pescarii cu impact redus, pentru ca opiniile acestora să fie luate în considerare în procesele decizionale care le vor afecta viitorul.

Asigurarea unor condiții de muncă decente și a drepturilor sociale pentru sectorul pescuitului artizanal, cum ar fi accesul la securitate socială, protecție adecvată a sănătății, educație, siguranță pe mare, în moduri care să sporească atractivitatea sectorului pentru tineri.

Dacă este susținută în mod clar prin politici și finanțare, tranziția energetică ar putea servi atât ca factor de mediu, cât și social – îmbunătățind condițiile de muncă, ridicând profilul sectorului și atrăgând tineri în flota SSF.

6. **Construirea de comunități reziliente, capabile să se adapteze la schimbările climatice**

Elaborarea, împreună cu comunitățile de pescari, a unor politici și planuri specifice pentru adaptarea la schimbările climatice și atenuarea acestora, inclusiv măsuri de refacere pentru a asigura ecosisteme marine și de apă dulce sănătoase, precum și măsuri de atenuare a șocurilor ecologice și economice, pentru reducerea riscului de dezastre și răspunsul în situații de urgență.

Sprijinirea unei abordări adaptative a gestionării pescuitului, care să țină seama de impactul schimbărilor climatice și să răspundă nevoilor specifice ale pescarilor și lucrătorilor din sectorul pescuitului la scară mică.

Sprijinirea inițiativelor care îmbunătățesc reziliența comunităților, în special în contextul penuriei de resurse, ajutându-le să reducă pierderile post-recoltare și/sau să dezvolte resurse alternative, inclusiv dezvoltarea de soluții inovatoare pentru valorificarea și utilizarea speciilor invazive sau măsuri de siguranță pentru manipularea noilor specii otrăvitoare.

7. **Garantarea accesului echitabil la sprijin sectorial și piețe**

Pescarii artizanali ar trebui să aibă acces echitabil și transparent la sprijin financiar și subvenții, acordând prioritate unei tranziții juste și durabilității, cu acces securizat la piață, prevenind în același timp pescuitul excesiv. Trebuie luată în considerare performanța economică a

afacerii, măsurată în termeni de profit net fără subvenții, trebuie luată în considerare.

Un fond dedicat pescuitului la scară mică ar trebui să sprijine tranziția energetică, reînnoirea flotei, practicile durabile, accesul la piață și tehnologiile sau instrumentele digitale dezvoltate de pescari, prin consolidarea capacităților, asistență tehnică și reducerea sarcinilor administrative, pentru a asigura accesul deplin. Un astfel de fond ar trebui să includă accesul la tehnologii de propulsie cu emisii reduse și la proiectarea de nave ecologice. Flotele de pescuit la scară mică ar trebui să beneficieze de prioritate pentru astfel de investiții, având în vedere amprenta lor de carbon deja redusă și contribuția socioeconomică importantă la zonele costiere.

Sistemele alimentare locale, echitabile și durabile ar trebui consolidate pentru a îmbunătăți accesul la piață și rentabilitatea, inclusiv infrastructura, inițiativele directe și cu lanț valoric scurt, cum ar fi schemele de pescuit susținute de comunitate, și un sistem participativ de garantare (PGS) dedicat pescuitului la scară mică, bazat pe valori de mediu, sociale și culturale. Produsele pescărești din UE trebuie să poată concura în condiții de egalitate cu importurile, sub rezerva unor standarde și reglementări echivalente.

Consolidarea capacității organizațiilor din sectorul pescuitului la scară mică prin eliminarea sarcinilor administrative și creșterea finanțării specifice pentru a crea mai multe organizații de producători din sectorul pescuitului la scară mică (OP), acordând în același timp recunoaștere deplină (și sprijin) celor existente.

8. Realizarea egalității de gen în sectorul pescuitului

Rolul esențial al femeilor în sectorul pescuitului – adesea informal și subevaluat – trebuie recunoscut și sprijinit pentru contribuția sa la economie, securitatea alimentară și pescuitul durabil. Femeile se confruntă cu constrângeri impuse de normele tradiționale și culturale înrădăcinate în patriarhat, care le limitează vizibilitatea și oportunitățile.

Trebuie asigurată participarea echitabilă la guvernanța și luarea deciziilor în domeniul pescuitului, permițând femeilor să contribuie cu cunoștințele și experiența lor, prin sprijin eficient și practici incluzive. Vocile și organizațiile femeilor ar trebui consolidate pentru a crește vizibilitatea, a încuraja leadershipul, a promova acțiunea colectivă și a sprijini următoarea generație de lideri.

Mijloacele de subzistență ale femeilor ar trebui protejate prin principii ale muncii decente, inclusiv securitate socială, protecție a sănătății (recunoașterea bolilor profesionale) și beneficii precum concediul de maternitate și paternitate. Sunt necesare cercetări specifice și date defalcate pe gen pentru a înțelege și a sprijini contribuțiile femeilor. Programele de consolidare a capacităților ar trebui să promoveze abilitățile de leadership și de formare profesională pentru femeile , în timp ce tehnologiile sensibile la dimensiunea de gen și

condiții de muncă adecvate trebuie dezvoltate pentru a răspunde nevoilor specifice ale femeilor din sectorul pescuitului.

Importanța și marginalizarea pescuitului la scară mică cu impact redus

Pescuitul la scară mică ( ) susține un mod de viață care joacă un rol socio-economic esențial în comunitățile de coastă și insulare, asigurând mijloace de subzistență și activități economice, în special în zonele în care există puține alternative. Dincolo de valoarea lor economică, pescuitul la scară mică conservă, de asemenea, patrimoniul cultural imaterial și cunoștințele tradiționale și contribuie la diversitatea bioculturală. Pescuitul la scară mică este distinct și diferit în mod semnificativ de activitățile de pescuit la scară mai mare, mai industrializate, și ar trebui tratat ca atare.

Utilizând criteriul furnizat de Fondul european pentru pescuit și acvacultură (FEPAC) și utilizat de Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP), pescuitul de mică anvergură **(** nave cu lungimea sub 12 metri care utilizează unelte de pescuit neremorcate) reprezintă peste 70 % din flota de nave, generează cel puțin 50 % din locurile de muncă din sectorul pescuitului și o parte semnificativă din valoarea adăugată (15 % din valoarea capturilor debarcate), reprezentând în același timp 6 % din volum, și provoacă cele mai puține daune mediului, spre deosebire de pescuitul la scară largă, cu impact ridicat. La nivel mondial, SSF este cel mai mare angajator din oceane, în comparație cu alte sectoare precum pescuitul, petrolul și gazele, transportul maritim și turismul combinate (OCDE 2016, Smith și Basurto (2019).

Pescuitul la scară mică (SSF) este reprezentat în principal de întreprinderi familiale de dimensiuni micro și nano, care susțin o serie de activități auxiliare – inclusiv administrare, gestionarea afacerilor și manipularea peștelui – și contribuie la distribuirea pe scară largă a beneficiilor socio-economice. În ciuda beneficiilor sale, acest sector a fost marginalizat și privat de oportunități de pescuit și de sprijin sectorial timp de decenii, ceea ce a afectat reziliența generală a comunităților pescărești europene.

Pescuitul la scară mică face parte din soluție

Având în vedere spațiul politic și sprijinul adecvat, pescuitul la scară mică (SSF) ar putea fi parte a soluției și un factor de schimbare pentru mările Europei aflate în dificultate. SSF are potențialul de a juca un rol mai important în consolidarea securității alimentare europene, de a contribui în mod esențial la punerea în aplicare a obiectivelor Pactului verde pentru 2030 și 2050 și de a promova Agenda 2030 a Organizației Națiunilor Unite pentru dezvoltare durabilă, inclusiv realizarea obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD) ale ONU.

Cu toate acestea, punerea în aplicare parțial deficitară a politicilor comune în domeniul pescuitului (PCP) succesive, care a condus la favorizarea pescuitului la scară largă și cu volum mare, a dus la o denaturare a mediului marin, multe dintre stocurile noastre importante fiind supraexploatate, iar capitalul pescăresc, accesul la posibilitățile de pescuit și influența fiind concentrate în mâinile unui număr din ce în ce mai mic de persoane. Acest lucru pune în pericol securitatea alimentară și suveranitatea alimentară a Europei și compromite perspectivele de viitor ale comunităților costiere.

Activitățile economiei albastre, cum ar fi formele distructive de pescuit industrial, petrolul, gazul și proiectele de exploatare a energiei regenerabile slab evaluate și planificate, acvacultura la scară industrială, poluarea și turismul de masă, au afectat negativ mijloacele de subzistență ale pescuitului la scară mică și au perturbat echilibrul ecologic necesar pentru menținerea resurselor acvatice vii. Acest lucru are un impact de lungă durată asupra aprovizionării durabile cu pește, gestionării resurselor acvatice, ocupării forței de muncă și reînnoirii generaționale.

Considerații finale: Trebuie să facem pescuitul echitabil

Există riscul ca, fără un sprijin politic adecvat și fără punerea în aplicare a măsurilor menționate mai sus, sectorul pescuitului la scară mică să continue să se deterioreze și, în cele din urmă, să dispară. Acest lucru va fi în detrimentul comunităților costiere, al economiilor locale, al aprovizionării cu alimente, al tradițiilor, al culturii, al cunoștințelor și al competențelor, precum și al generațiilor viitoare, care vor pierde toate aceste elemente și vor rata ocazia de a-și valorifica potențialul pentru a atinge obiective mai ample de durabilitate socială, ecologică și economică.

Prin urmare, suntem hotărâți să colaborăm pentru a ne asigura că acest apel la acțiune este difuzat pe scară largă, integrat și pus în aplicare la toate nivelurile.

Semnat de

Associazione Casette dei Pescatori

Casa dei Pesci

Cooperativa San Leopoldo

Associazione Pescatori di Pantelleria

Isole Eolie Pesca Responsabile

Association des Ligneurs de la Pointe de Bretagne

Union des communautés des prud'hommes pêcheurs de Méditerranée (UCPPM)

Prud'homie de Saint Raphaël

Pleine Mer

Latvian Fishermen Federation

Fischereischutzverband Schleswig-Holstein

Association of Small Coastal Fishermen of the Adriatic

European Association of fishermen at the black sea

Marsempre

Scottish Creel Fishers Association

Sveriges Yrkesfiskare Ekonomiska Förening (SYEF)

PO Kustfiskarna Bottenhavet Ekonomisk Förening

Ålands Fiskare r.f.

Foreningen for Skånsomt Kystfiskeri Producentorganisation (FSK-PO)

Irish Islands Marine Resource Organisation (IIMRO)

C-LIFE

Pot Fishing Agency

Pescartes

Asociación de atuneros con linea de mano del mediterráneo

Miracanarias

Cofradía la restinga (El Hierro)

Mulleres Salgadas

Bivdu

Norges Kystfiskarlag

Snowchange

Federatia Delta Dunarii

Erris Lobster Conservation and Restocking Association

Zygi Fishermen Association

Wolińskie Stowarzyszenie Rybaków Empesca't

Associazione Casette dei Pescatori

Arts Menors Costa Brava

Darłowska Grupa Producentów Ryb i Armatorów Łodzi Rybackich

Supportive Organisations

Despre Make Fishing Fair

Campania **Make Fishing Fair** este condusă de pescari artizanali din toată Europa, care doresc să remedieze dezechilibrul dintre pescuitul artizanal cu impact redus și operațiunile industriale cu impact ridicat printr-o tranziție justă. Forumul Make Fishing Fair va reuni 45 de pescari din 17 țări, alături de factori de decizie, oameni de știință și ONG-uri, pentru a aborda provocările urgente cu care se confruntă sectorul. Forumul își propune să consolideze solidaritatea între pescari, să extindă sprijinul pentru pescuitul artizanal și să se asigure că vocea acestora rămâne centrală în discuțiile politice ale UE înaintea dialogurilor de implementare.

30 de ani de acțiune pentru pescuitul artizanal din Europa

1995

Codul de conduită al FAO pentru pescuitul responsabil: articolul 6.18 solicită drepturile pescarilor artizanali și la scară mică la mijloace de subzistență sigure și echitabile, cu acces preferențial la zonele tradiționale de pescuit aflate sub jurisdicția națională. (Fundația globală pentru drepturile SSF.)

2009

cvApril: Cartea verde a UE privind reforma PCP propune o abordare diferențiată pentru pescuitul la scară mică (SSF) și pescuitul la scară mare (LSF).

Noiembrie: Declarația atelierului de la Bruxelles privind SSF și reforma PCP consolidează pledoaria pentru includerea opiniilor SSF în politica UE.

2010

Campania Ocean2012: promovează alocarea posibilităților de pescuit celor care pescuiesc în mod durabil și aduc cele mai mari beneficii societății.

2012

Mai: Liniile directoare voluntare privind guvernanța responsabilă a proprietății asupra terenurilor, pescuitului și pădurilor sunt aprobate de Comitetul ONU pentru securitate alimentară mondială.

Noiembrie: Prima declarație a Congresului european al pescarilor artizanali stabilește o viziune comună pentru pescarii europeni care practică pescuitul la scară mică și solicită crearea programului LIFE

2013

Al doilea Congres european al pescarilor artizanali consolidează cooperarea regională.

	Se adoptă noua politică comună în domeniul pescuitului (PCP) — se introduce articolul 17, care promovează o alocare mai echitabilă și mai durabilă a posibilităților de pescuit.
2014	Adoptarea Orientărilor voluntare ale FAO pentru asigurarea pescuitului durabil la scară mică — un cadru global care leagă pescuitul la scară mică de securitatea alimentară și eradicarea sărăciei.
2015	Agenda 2030 a ONU pentru dezvoltare durabilă adoptată — include ODD 14.b, care asigură accesul pescarilor artizanali la resursele marine și piețe. LIFE (Low Impact Fishers of Europe) este înființată oficial; deschide un birou la Bruxelles ca voce dedicată pescuitului artizanal la nivelul UE.
2018	Lansarea Planului regional de acțiune pentru pescuitul la scară mică (RPOA) pentru Marea Mediterană și Marea Neagră — prima foaie de parcurs regională pentru pescuitul durabil la scară mică.
2019	Campania „A Fair Deal for SSF” (Un acord echitabil pentru pescuitul la scară mică) solicită corectarea greșelilor istorice și promovarea accesului echitabil la resurse.
2021	Octombrie: LIFE & Our Fish publică raportul „Fishing Opportunities as an Agent of Change” (Posibilitățile de pescuit ca agent al schimbării). Noiembrie: LIFE emite o declarație privind punerea în aplicare a PCP, subliniind necesitatea unei abordări diferențiate a pescuitului la scară mică.
2022	Iunie: Conferința ONU privind oceanele (Lisabona) — Organizațiile SSF din întreaga lume se unesc într-un „Apel la acțiune SSF” pentru implementarea ODD 14.b. Rezoluțiile Parlamentului European privind punerea în aplicare a articolului 17 și privind situația SSF și perspectivele viitoare în UE
2023	Noiembrie: LIFE publică Apelul la acțiune pentru o mai bună implementare a PCP printr-o abordare diferențiată.

	Atelier regional IYAFA (Galicia, Spania): Adoptarea unei „Declarații generale” și a „Planului de acțiune pentru femeile din sectorul pescuitului”. Rezoluția Parlamentului European privind cogestiunea în sectorul pescuitului din UE și rolul sectorului în punerea în aplicare a măsurilor de gestionare.
2024	Mai: Lansarea campaniei „Make Fishing Fair” — 38 de grupuri de pescari și 20 de ONG-uri solicită acces echitabil la cote, tranziție justă și transparență în ceea ce privește subvențiile și alocările. Iulie: Manifestul pentru cea de-a X-a legislatură (2024-2029) prezintă prioritățile politice ale SSF pentru următorul mandat al UE.
2025	Februarie: LIFE prezintă opiniile sale cu privire la Pactul pentru oceane, cu scopul de a influența guvernanța globală a oceanelor. Martie: Evenimentul parlamentar „Make Fishing Fair” reunește pescari artizanali din toată Europa și din Regatul Unit la Parlamentul European pentru a pleda în favoarea unui acces mai echitabil la posibilitățile de pescuit și a unui sprijin mai mare pentru practicile cu impact redus. Iunie: Apelul la acțiune al pescarilor câștigă vizibilitate la UNOC3, aducând problemele SSF în prim-planul scenei globale. Septembrie: LIFE se adresează comisarului Kadis cu privire la articolul 17 din Vademecum, consolidând principiile de alocare echitabilă.

MAKE FISHING FAIR

blue ventures
beyond conservation

LOW IMPACT FISHERS OF EUROPE

The Make Fishing Fair Campaign is a partnership between the Low Impact Fishers of Europe and Blue Ventures